

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések

és nyilvántartási közlemények
juttatásos közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és

kiadóhivatal

Gromon-utca 2. sz. a.

Wittigschlager K. ezégnél

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvétetnek
Gromon-utca 2. szám.

Gazda kongresszus.

A múlt hónapban Siofokon megtartott gazda-kongresszus rövid egymásutánban már második az elmúlt hónapban és dácára az idő rövidségének, a mely a miskolci és siofoki kongresszus között eíttelt, az előkészítő bizottság nagy halmaz anyagot dolgozott fel hasznosan és czélszerűen.

A gyakorlati kivitelre azonban nem teljesen megfelelő. — Már a két év előtti megtartott szállásdíjankor rámutattam arra, hogy a gazdaközönség érdekében megtartott kongresszusok nem állnak helyes alapon akkor, a midőn a szegény földműves, iparos érdekében akarunk tenni valamit és épen ezeket a legjobban érdekelt feleket nem hagyják ezeken a kongresszusokon szóhoz jutni. — Nem elég az, hogy azt a szegény parasztot elhívják arra a kongresszusra, hadd hallja, milyen ékes szavakkal akarnak az „urak“ rajtuk segíteni. Hanem tessék kiválasztani — a szolgabírói vagy a jegyzői kar utján — a polgárság közül is egynehány embert, aki ott előszóval is előadhassa, hogy milyen bajban sanylenek, mi okozza azt, hogy annyi ezren elhagyják az édes hazát és kérdezzenek meg oly egyéneket, kik már Amerikában künn voltak és visszatértek, hogy milyen intézkedéseket tartanak jónak, a melylyel a külföldön szolgálatukra lehet az állam. Én már nyolcz hónappal ezelőtt rámutattam arra, hogy az egyedüli mód lenne a kivándorlás megakadályozására vagy csökkentésére az az intézkedés, hogy:

1) Az utlevelek kiállítás díját kellene felemleni.

2) A külföldön irodákat kellene létesíteni, a jobb átvonulási kikötőállomásokon, a melyek a megérkező magyar alattvalókat az állomásokon fogadnák, utbaigazítással ellátnák és jó és olcsó tartózkodási helyről valamint élvezhető táplálékról tisztességes áron gondoskodnák, a mivel elejét lehetne venni annak, hogy ezeket a szegény embereket a szálló-

dások, vendéglősök és ügynök-kalauzok ki ne zsarolhassák.

3) A katonaszökevényekre nézve pedig akként intézkedni, hogy az, aki egy vagy két éven belül jelentkezik idehaza, arra büntetést nem rónak.

4) A kivándorlási ut irányát Fiume felé irányítani, hogy az utiköltségek révén az a rengeteg összeg idehaza maradjon. — A konzulátusoknál és követségeknél pedig barátságosabb bánásmódot.

Akkor siker fogja koronázni a megkezdett munkát, mert a nép meggyőződik arról, hogy tényleg szívünkön viseljük a sorsukat, s igénybe fogja venni az irodák közreműködését.

Ugy a miskolci, mint a siofoki kongresszus jónak találta és elfogadta e javaslatokat, sőt a belügyminiszter és a földművelésügyi miniszter is helyesnek ismerte ezeket és ennek a nyomdokán fogja is életbeléptetni a kivándorlási irodákat és kellő ellenőrzésről gondoskodik.

A legfontosabb pedig ezeknek az irodáknak a felállításánál az lesz, hogy ezeknek a vezetésével olyan egyének bizassanak meg, akik a helyi viszonyokkal ismerősek, akik nem szégyenlik magukat, hogy maguk is ellenőrizzék a közegeiket és kimenjenek a vasutra, ott a megérkező utasokkal szóba álljanak, az elhelyezést és ellátást ellenőrizzék, valamint azt is, hogy idegen elemek közül ne furakodhassanak és ki ne zsarolják, be ne csapják az embereket.

Tudjanak a néppel beszélni, lelkiállapotukat megérteni tudják és ha annak a szükségére forogna fenn, hogy bárkivel szemben megvédelmezzék a legerélyesebben, személyesen járjanak el. — Személyes meggyőződésből tudom, hogy ha konzulátusoknál, nagykövetségeknél ezekkel a földhöz ragadt szegény emberekkel oly gorombán bánnak a hivatalnokok, hogy a bajuk van, nem is mernek oda menni, mert a mit elérnek az — az: gorombáskodnak velük. — Hamburgban, Brémában, Amsterdamban, Rotterdamban Hoock

of Hollandban, Genuában, (Dél-Amerikába kivándorlók) százával és százával leskelődnek aljas ügynökök, a kik a kivándorlókat megrohánják, lakást szereznek neki (de milyet) és ezért olyan árakat számítanak fel nekik, hogy azért első rangú szállodában teljes

ellátást lehet kapni. Azonban ez természetes, mert ebből élnek, miután ezek után provisiót kapnak. Számtalanszor megtörtént, hogy jó magam léptem közbe és nem engedtem különösen Brémában, Rotterdamban és Genuában a kért összeget megfizetni és ha másképp nem sikerült, úgy a rendőrség közbenjárását vettem igénybe. — Azért nagy súly fektetendő arra, hogy az irodáknak a vezetője állandó összeköttetésben legyen a kivándorlókkal, hogy ha valahol ilyen visszaélés történik, úgy azonnal, személyesen lépjen közbe és fel legyen ruházva teljhatalommal, hogy a konzulátusoknak beleavaskozási joguk ne legyen, ha csak erre államjogi szempontból szükség nem lenne.

Ezek a legfőbb és legsürgősebb teendők és ezt minél előbb életbe is kell léptetni. — Ezeknek az irodáknak a fentartása nagyrészt megtérülne az államnak, az utlevelek díjának a felemelése, valamint a törvényhatóságok csekély hozzájárulása révén.

A közönség szívesen áldoz pár fillért, ha tudja, hogy polgártársa a külföldön nincs elhagyva, hogy gondoskodva van róla idegenben is, hogy kellő védelemben részesül, ha kell a konzulátusokkal szemben is.

Ezeknek az irodáknak a vezetői azonban csak magyarok lehetnek, akik az illető állam nyelvét bírják és a városokban pedig ismerős: melléje pedig olyan segédek osztagát be, aki az idegen ajku kivándorlókkal is értekezni tudnak.

Örömmel üdvözljük a kongresszusok munkálkodását, de ne hagyják húzódni sókái a dolgot, a legnagyobb siker a gyors életbeléptetésűl függ és e sikert mindnyájan tiszta-szívűből kívánjuk. **Karossa Ödön.**

TÁRZA.

A csirkefogó.

írta

Klier Jenő.

Valahányszor csak látom, mindig elszorul a szívem. Azt az embert, kit mindenki szeretett, kinek nagy jövőt jósoltak képzettsége és nagy tudománya folytán, rongyosan kell látanom térferegni az utcákon. Hajdani ismerősei, kik magokat barátjainak mondták, kiknek mindent megtett és valóban sokat köszönhetnek neki, azok még egy tekintetre sem méltatják. Ha köszön nekik el sem fogadják. Elfordulnak tőle és rossz éleceket mondanak róla, mert ezt úgy hozza magával az úri tempó.

Balázs Ambrus, így hívják azt a rongyos alakot, módos parasztok gyermeke volt. Tehetségeit már a falusi iskolában felismerték és a tanító indítványára apja beadta a városba gymnazistának; talán jobb lett volna, ha otthon maradt volna a kis falucskában. Mikor már nagyobb diák volt maga kereste meg mindennapi kenyerét, szülei anyagilag ekkor már nem igen támogathatták, mert sokan voltak testvérek. Az egyetemre is önjerejéből tanulta és kitünő sikerrel végezte.

Mikor a doktorátust letette kinevezték abba a vidéki városba, a hol diákoskodott. Itt bejáratos volt a méltóságos tanácsos úr házához. Régi ismerősök voltak. Diákkorában a fiát tanította. A fiúnak volt egy nővére, kivel Ambrus már diákkorában rokonszenvezett. A kisasszony is jó szemmel nézte a törekvő házitánitót. Barátságok most mindig bensőbb lett, mig végre szerelemmé fejlődött.

Ambrus el akarta venni a méltóságos kisasszonyt. A leány hozzá akart menni, de ebben az időben más

kérője is akadt, egy előkelő gentry családból származó kielt, korlátolt eszű földbirtokos fiúr. Szülei inkább ehhez akarták adni, ez sokkal jobban elégitette ki igényeiket, mint az a másik, az a parasztfiú, az a szegény hivatalnok. A leányban volt annyi jó érzés, hogy inkább egy okos, jóra való, szegény hivatalnoknak akart neje lenni, mint egy gazdag, renyhe földbirtokosé. Szülei minden ellenkezése mellett is Balázs Ambrus felesége lett.

Kezdetben minden rendjén ment. Kis lakásukban boldogan éltek. A havi fizetéssel kijöttek, sőt még szép összeget meg is takarítottak. A méltóságos úrék támogatására nem is szorultak. Az egész városban mindenki azon csodálkozott, hogy abból a nagy-ravágyó, élvhajászó hölgyből milyen derék, visszahúzódott tekintetes asszony lett. Nem sokáig tartott ez így.

Megszületett az első gyermek. A tekintetes asszonyságnak nagyobb lakás kellett. Férje nagyobb bérlet. Dajkát és még egy cselédet akart. Úra megfogadta. Így aztán rövid ideig csend és megelégedés honolt közöttük. Az igazat megvallva ő talán nem is akarta mindezeket, hanem az anyja.

A kis fiú nővekedett. Az anyja nem sokat törődött vele; apja pedig az egész nap az irodában volt. Ő ezt belátta ennél fogva nevelőnőre volt szüksége. Az is meglett, a jó férj azt is megfogadta, csak hogy a házi békét meg ne zavarja.

Az asszony napról napra pazarlóbb lett, teljesen kiűtött rajta az előkelő származás. Először jourokat kezdett tartani, később fogatot vetetett magának. Ez a nagy úri mód csak ment valameddig, a mig a méltóságos apa birta és Ambrus öröksége tartott, kinek szülei ugyanis időközben meghaltak.

Egy szép reggelen a tanácsos úr arra ébredt, hogy vagyonát elvesztette a tőzsdén. Alig maradt valamicskéje. Innen a segély tehát megszünt. Meg-

takarított pénzeeskéjüknek már rég se hira, se hamva nem volt. Nemsokára a férjem uram pénze is elfogyott. Csak az asszony nem akart felhagyni a pénzszórással és drága kedvteléseivel.

Ambrus mit tehetett? Bár azóta jól előre haladt pályáján, fizetése megkétszereződött, de ez mind nem futotta, tehát adósságot csinált. Az adósság napról-napra növekedett, a kamatokat egy ideig csak győzte, de később, mikor a tartozás nagyon felszapordott, már azokat sem tudta utolérni.

Ezt hiába mondogatta nevének, ő csak a régi maradt. Jót állani már senki sem akart érte. Egy-másután óvatolták a váltókat. A szükség vitte rá, hogy hamisítson. Mikor hamisításai majdnem kitűdtek, a reá bizott hivatalos pénzeket elsikasztotta, ezzel bűnét el akarta palástolni, de csak tetézte.

Egy ideig ez titokban maradt, de nemsokára napvilágra került mind. Letartóztatták, hosszabb időre bezárták és örökös hivatalvesztésre ítélték.

Felesége gyorsan megvigasztalódott. Nemsokára a kezét régi kérőjének, férje hajdani vetélytársának nyujtotta. Most dűskált a jölétben. Mindene megvolt, a mit csak szeme, szája megkívánt.

Mikor kikerült a börtönből öreg ember volt. Haja megöszült, piros arca halaványakká lettek, hajdan fényes szeme megtakult. A daliás férfiből, meghajolt öreg ember lett. A börtön nagyon megviselte.

Szomorodott szívvel tapasztalta, hogy mindenki, felesége és barátai egyaránt elfordultak tőle. Kerülik, mint a belpoklost. Ha rosszat, gonoszat cselekedett, azt is magával tette, de nem magáért, hanem az asszonyért, kiért életét is szívesen feláldozta volna. Ő csak neje eszköze volt.

Lelkében óriási harcok keletkeztek. Már az ünygikosságra is gondolt. Olyan nyomorult azonban

Arató katonák.

— Katonai tollból. —

Julius 25.

(Sz. H.) A legnagyobb dologidőben vagyunk, a mezei munkának most van a dandárja s szántóföldeinkről épp ebben az időben hiányzik sokszor ezer munkabíró erős kar: a császár és király mundérját viselő földmivelő legénység. A nagy uradalmak birtokosai könnyűszerrel segítenek magukon, százával hozzák ilyenkor — ha mindjárt messze földről is a munkást, de a kisgazda, a földmivelő magyar paraszt, aki két keze sanyaru munkájával szerzi meg betevő falatját, maga mellé segítséget, napszámost fogadni nem tud, mert ugyan miből fizetné? Nem valami nagyon nagy itélőképesség kell hozzá, elbírálni, hogy mivel hajt több hasznot az országnak az a fegyver alatt szolgáló földmivelő katoná; azzal-e, hogy a rekkenő nyári melegben pár órahosszat naponkiint jobbra, avagy balra szaladgal a különféle magyar és német kommandók irányában, vagy azzal, ha őseink vérén szerzett s apától örökölt földjén takarítja le az istenadta termést?

Beszéljen bármint Krieghammer és Fejérvári, katonára június, júliusban és augusztus első felében szükség nincsen — leszámítva a helyőrségi szolgálatot végzőket — sem a katonai kiképzés, sem más érdekek szempontjából. Katonát kiképezni teljesen elég elméletileg a téli, gyakorlatilag a tavaszi időszak, ebbe beleesik a legfontosabb, a szakasz, század, a zászlóalj s némileg az ezred begyakorlása is; arra pedig, hogy a magasabb parancsnokok vezetni tanuljanak nagyobb csapat- és seregesteket, ott vannak az őszi nagygyakorlatok.

Az újabb bevezetett s különösen a honvédségnek közkedveltségnek örvendő összpontosítási rendszernek semmi értelme nincs. Egy honvéd gyalogezred például el van helyezve három állomáson, ezt a három zászlóaljat tehát összpontosítják — egyszerű gondolkodásu ember talán még azt hinné, hogy az állomások valamelyikén; dehogyan, egy negyedik kis faluban, a magasabb harcászati követelményei szerint. Ott aztán gyakorolnak: azaz csak gyakorolnának, ha lehetne. A vetés még lábba áll abba belemenni nem szabad, marad hát gyakorlóterület a marhalegelő s azokért a nagyszabásu harcászati feladatokért, amiket a legelő területén lehet megoldani, bizony nem érdemes otthagynia a helyőrséget. Hogy mennyi fölösleges kiadást okoz a kincstárnak egy-egy ilyen összpontosítás, könnyen elképzelhető. A kincstárnak azonban katonák szerint van elég errevaló pénze, az elbírja, de igen bajosan bírják el maguk a katonák s legbajosabbban a családok emberek. Tessék csak egy kicsit utána számítani. Az a boldog idő, amikor katonatiszt csak nagy magavagyonnal rendelkező ember volt, elmúlt régen. Manapság a tiszt is épp olyan fizetett hivatalnok az államnak, mint a többi. Már most egy alantás tisztnek, aki nős és talán egy-két gyermeke is van, el kell menni egy ilyen összpontosításra. Családját magával nem viheti kénytelen tehát hetek, esetleg hónapok át is kettős háztartást vinni; igaz ugyan, hogy ez nagy fejtörésbe nem kerül, mert kap reá a kincstártól napi egy korona pótdíjat. Egy évben még csak kiheverni az ember az ilyen tulkiadásokat, de ha évről-évre rendszeresen ismétlődik, helyrehozhatatlan megbillen a háztartás mérlege. Szeretném látni, hogy a magyar állam polgári tisztviselői milyen érzelmekkel fogadják az esetleg a náluk is elrendelt összpontosításokat ilyen napi pótdíj mellett.

Egy kis jóakarattal mindezeket a dolgokon lehetne segíteni. A legénységnek azt a részét, melynek polgári foglalkozása a mezőgazdaság körébe vág, minden év június, július hónapban és augusztus első felére szabadságot kell; a fennmaradó rész, melynek a földműveléshez semmi köze, maradjon otthon és lássa el a helyőrségekben okvetlenül szükséges szol-

még sem volt, hogy gyáva legyen élni. Pedig hát miye volt? Senkije és semmije. Nagy kincse a szegény embernek a becsülete, de neki más az sem volt. Elrabolta tőle a lelketlen asszony.

Egy ideig a városnál díjnokoskodott, de ez nem volt kedvére való, ott hagyta. Majd egy ügyvédnél díjnokoskodott, itt sem volt maradása. Aztan Isten tudja hol és mi minden nem volt. Elkieseredettségében az ivásra adta magát. Mindig részeg volt.

Egyszerre csak ismét visszakerült ebbe a városba, a hol legboldogabb napjait élte Utczaseprő lett. Kora reggeltől késő estig söprögetett. A mi pénzt szerzett, azt mind pálinkára és már szeszes italokra költötte.

Mikor egyszer ismét szorgalmasan söprögetett éppen arra hajtott fogatán volt neje és fia, ki őt nem ismerte. Midőn odaérték, a fia ránevetett és anyjához fordulva kérdezte:

— Ez az ember olyan ismerősnek tűnik nekem, mintha már láttam volna, vagy talán csak képen láttam. Mondd anyám ki az?

— Honnan ismerjek én minden csirkefogót? Volt a rideg válsz, melyet elpirulva és helyén idegesen fészkelődve mondott.

Ha csirkefogó is, miatta lett azzá.

Ő megpillantotta azokat, kik régebben mindene voltak. Hosszan, hallgatag és könnyes szemmel bánt a kocsi után, még csak be nem fordult a másik utcába. Majd ismét lehorgasztotta a fejét és füttyözve tovább söprögetett. Ajkaira kis időre mosoly tlt, talán arra az időre gondolt, mikor még boldog volt, majd kereső gúny kifejezését vette fel közömbös arca, talán a rideg jelen jutott eszébe.

Hej, mi mindent nem tehet az asszony!

gálatot. A utóbbiakat azonban a nem élvezett szabadság fejében kártalanítani kellene és pedig leg helyesebben azzal, hogy tartalékba helyezsük után az első két gyakorlatot alól fementessenek. Az első két gyakorlatot mondom, mert éppen azokra esik az idő, amikor a katonaságot kiszolgált egyén megveti létfentartásának alapját és családi tűzhelyet alkot. A lovasságnál és tüzérségnél szolgálók nyári szabadságolása — tekintve a fegyvernemek sajátos természetét — már akadályokba ütköznék, de különben is a nagy tömeget a gyalogság adja.

A közös hadügyminisztérium részéről történtek ugyan olyan ellenvetések, hogy ez az útjás már csak azért sem vihető keresztül, mert a próbaképpen szabadságot legénység helyett, hogy dolgozni hazament volna, csavargással és koresmákban való dorbézolással töltötte el a mezei munkára szánt időt. Hát ez Csehországban, ahol nem is igen van mit aratni, megtörténhetett; de nem tudom elhinni, hogy akadjon magyar paraszt, aki ahelyett, hogy a neki mindennapi kenyeret adó földet mivelné, dologtalanul csavargojon otthon. Ha ilyeneket állít Krieghammer hadügyminiszter ur, akkor hozzávetőleg sem ismeri a magyar parasztot. Tovább fűzve az elnevezett fonálát, felmerül a kérdés: mire kellene fordítani a nyári szabadságra bocsátott legénység zsold- és étkezési pénzéből fölöslegként megmaradó összeget, mely hozzávetőleges számítás szerint is pár százezer koronát tenne ki éventint. Igen könnyen lehetne ezzel rendezni az állam újabb megterhelés nélkül a katonaság egy másik, régen vajdó s újabb is csak részben megoldott kérdését: a továbbszolgáló altisztek fizetésének javítását.

Ha fizetésük emelésénél a továbbszolgáló altiszteknek tisztességes megélhetést s öreg napjaikra is kenyeret adó nyugdíjat biztosítani, óriási lendület az egész hadseregnek értéke, mert a tiszt vezetni ugyan a katonát, de ezer apró ágazata a szolgálatnak és kiképzésnek az altiszt kezébe van letéve.

Megszívlelendő dolgok ezek, mert belőlük az országra nagy anyagi haszon, a hadseregbe erkölcsi és anyagi előny haramlik, megvalósításhoz pedig elegendő egy kis jóakarattal. Az egész útjás egy csöpp a tengerben, de kiesiny dolgok összessége adja a nagyot s Magyarországnak nagy szüksége van minden csöppjére az erkölcsi és anyagi emelkedésnek.

Felhívás

a délmagyarországi tanítók és tanügybarátokhoz!

Városunkat érte ama kellemes kitérítés, hogy Délmagyarország derék tanítóegyletét a f. é. augusztus hó 21. 22. és 23. é. é. falai között üdvözölhesse. Városunk polgársága örömmel ragadja meg az alkalmat arra, hogy a tanítóegylet iránt táplált rokonszenvének, nagyrabecsülésének a tan- és népevelés-ügy iránt való érdeklődésének öszintén kifejezést adhasson. A „Délmagyarországi Tanítóegylet“ XXXVI. közgyűlésének helybizottsága, városunk polgárságának támogatása mellett ezért fáradságtalanul azon munkódik, hogy a haza önfeláldozó munkásainak a Délvidék néptanítóinak a Versecezen töltendő órákat kellemes emlékkévé tegye.

Ezennel a legszívélyesebben meghívjuk a magunk részéről is Délmagyarország tanítóegyletét, az egyület barátait, pártolóit a „Délmagyarországi Tanítóegylet“nek f. é. augusztus hó 21. 22. és 23. é. Versecezen tartandó XXXVI. közgyűlésére.

A résztvevők személyenként 2 koronát, a dísz-ebédért 3 koronát fizetnek. A hercules-fürdői kiránduláson résztvevők ezen kívül még 1 korona résztvevési díjat kötelesek fizetni.

Jelentkezések legkésőbb f. é. augusztus hó 10-éig Boiger Károly igazgató-tanítóhoz, mint a helyi bizottság alelnökéhez Versecezeire intézendők.

Minthogy a gyűlés a városunkban rendezendő kiállítás idejével összeesik, a város forgalma tehát a rendezésnél nagyobb lesz: „figyelmeztetjük a résztvevőket, hogy csak azon vendégek részére biztosíthatunk lakást, kik a meghatározott időre, — tehát augusztus 10-éig — a helybizottságnál jelentkeztek.“

Hogy a megfelelő utazási jegyeket idejekorán megküldhessük, kérjük a t. résztvevőket, szíveskedjenek az ide- és visszautazás módját a jelentkezés alkalmával tudomásunkra hozni.

Az ünnepély programja a következő:

Augusztus 21-én. A Nagybeckerekéről d. e. 8 órákor, valamint a délután 4¹/₂ órákor, Temesvár felől 5¹/₂ órákor a T-Kubin, Pancsova, Bázias és Lugos felől érkező vendégek ünnepélyes fogadtatása és elszállásolása. Esetleges zavargások elkerülése céljából felkérjük a t. résztvevőket, hogy a podgyászra — melynek felvételére az állomáson megfelelő számú kocsit fog rendelkezésre állani — a pontosan kitöltött podgyász-jegyet ragasszák fel.

Délelőtt 8 órákor a konviktsi bizottság ülése, 10 órákor választmányi ülés fog megtartatni a belvárosi finiskola IV. b. tantermében; este 8 órákor ismerkedési estély a díszesen kivilágított városkertben.

Augusztus 22-én: Reggel 8 órákor ünnepélyes istentisztelet; 9 órákor a nagygyűlés ünnepélyes megnyitása, üdvözlések, előadások a Glückmann-féle szálloda nagytermében.

Délután 1 órákor díszelőadás a Milleker-féle szállodában; 3 órákor az ovodai szakosztály ülése az Urban-utcai gyermekkertben, valamint a gazdasági szakosztály ülése a városháza tanácstermében. 4 órákor a „Verseceze városi és Verseceze járási ipar és mezőgazdasági kiállítás“ megtekintése.

Este 8 órákor hangverseny s utána tánc a Glückmann-féle vígadóban. A hangverseny tiszta

jövedelme a „Délmagyarországi Tanítóegylet konviktsusa javára fog fordítatni.

Augusztus 23-án. Reggel 8 órákor rendes együleti közgyűlés a Glückmann-féle szálloda nagytermében. Délután 2 órákor az Adler-féle szőlőkert, valamint a város nevezetességeinek megtekintése.

Augusztus 24-én. Kirándulás Herkulesfürdőre a reggeli 8 óra után Bázias-felől induló személyvonattal.

Versecezen, 1902. évi július hó 14-én.

Weijert Károly

polgármester, a helybizottság elnöke.

*Jegyzet: A részvételi és elszállásolási jegyek augusztus hó 10. után küldetnek szét.

H I R E K.

— Személyi hír. Bajsai Z á k ó Milán főispán verseceze-budapesti útjáról szombaton este érkezett vissza városunkba. — Almásy Andor erdőigazgató Lugosról tegnap este hivatalos ügyben városunkba érkezett.

— Don Carlos fia Pancsován. Don Jay me herceg, Don Carlos spanyol trónkövetelő fia július 20-án a déli belgrádi hajóval városunkba érkezett. A hajóállomáson dr. Gyertyánffy Jenő főszolgabíró fogadta és lakására kísérte. Itt délelőtt tejes ebéd volt. Délután a magas vendég a főszolgabíró kíséretében Écskára utazott, hol több hétig tartozkodni és vizivádra vadászni fog.

— Hivatal átadás. A mindennapinál is nagyobb munka folyt a múlt héten a m. kir. posta- és távirda hivatalban. Fodor József felügyelő adta át hivatalát Benkő Lászlónak, az új posta- és távirda főnöknek. Fodor József p. és t. felügyelő nyolc évi itt működése alatt ugy hivatali mint társadalmi ténykedésével mindenki tiszteletét és becsülését vívta ki, ugy hogy távozását mindenki őszintén sajnálja. A Temesvárra áthelyezett felügyelő szeptemberben visszajön városunkba, a mikor is számos tisztelőtől és jó barátjától elbúcsúzik. Az új főnököt, kit jó hírneve megkülönböztet szívből üdvözljük körünkben.

— Kinevezések. A vallás- és közoktatásügyi miniszter kinevezte Martin Irma okleveles tanítónőt a sztlárosvai áll. iskolához rendes tanítónővé. — Degrell István gyakornok, posta- és távirda tisztvéveztetett ki és Pancsovára osztott be szolgálat tételre.

— Szabadságon. Pavlovics Ábrahám kir. törvénytörvénybíró és Lőcz József városi alkaptány kedden kezdtek meg nyári szabadságukat. — Wolf István állomás-főnök szabadságra ment. Távollétében Massa Gyula helyettesíti.

— Az adóügyi tanácsnok helyettese. A még mindig beteg Bogoszlavlevics Vlasztimir adóügyi tanácsnokot Bogdánov János gazdasági tanácsnok helyettesíti.

— A fegyvergyakorlatok megrövidítése. Fejérvári Géza br. honvéd-ltni miniszter most megjelent rendeletével a honvédség idej augusztusi fegyvergyakorlatát 35 nap helyett 21 napra szállította le. E rendeletre, a nagy hőseger kívül az birta rá a honvédelmi minisztert, hogy 31 nap alatt a bevonult iparos segédek és mezőgazdasági munkások nagyrészt elvesztik állásukat, még 21 napig a munkaadók fenntartják a helyüket.

— Megint temetői konfliktus. A románoknak a gör. kel. temetőben való temetkezési joga már ismételtelen foglalkoztatta a vallásügyi minisztert is, ki ugy első- mint másodikban is ugy döntött, hogy a gör. kel. románok teljes egyenjogúsággal vagyis a szerbekre nézve is kötelező házirend betartásával temethetik halottaikat az ugynevezett gör. kel. szerb temetőbe. Erről a gör. kel. szerb egyház tanácsa kapott is értesítést. És dacára ennek, a múlt héten megint előfordult egy eset, hogy a temető gondnok a házirendtől egészen eltérően akart sírhelyet kijelölni egy román halott részére. A halott hozzátartozói nem akartak a házirend ellenes intézkedéssel megelégedni, s így a városi tanácsnak kellett újból foglalkozni az ügygel, mely csakis a rendőrkapitány közbelépése után nyert a miniszteri rendelet értelmében megoldást. Azt hisszük, hogy nem valami nagy keresztényi szeretetrel val a szerb egyháztanács eljárása; azt pedig tudjuk, hogy Magyarországon a magyar miniszternek a hatáskörében hozott törvényes rendelkezését respektálni kell még a pancsovai szerb egyházköziségnek is.

— Melyik Pancsovának a főútczája. E kérdést vetette fel a múlt héten egy kávéházi-társaság előtt egy huszonöt év óta itt lakó polgár. Egyik a Gromon utcát, másik a Sztlárosvai utat, más meg a Maria Terézia és József főherceg utcza elsőbbsége mellett tört lándzsát. De a réjtlyt adó polgárt egyik érvelés sem elégítette ki. Újabb formában tette hát föl a kérdést. Melyik Pancsovának a főútczája nyáron. Itt ismét eltérők voltak a nézetek, de megint egyik sem talált a fiavás izlésű polgártárs véleményével. A szűlföldismében (akadémiai szó) járatanok türelmetlenkedése végre megszólaltatta az orakulomat, mely így szólott: a Templom utcza nyáron a főútcza. A legtöbb vitatkozó nem is tudva, hogy ilyen nevű utcza is van Pancsován, általános esodakozással várta ezen hallatlan merész állítás indokolását. Az utcza fekvésének megmagyarázása után találkadták az ott található nevezetességeket. Sehogy sem ment a megfőtés a kanikulai hőségben. Hosszas könyörgés után megkönyörült a szigorú examinátor és a gyöngébbeknek segítségére jöve így szóla vala: a városház mögötti utcza végén, a rétbén, a fatélapok közvetlen szomszédságában lakik a város polgármestere, ugyan-

ezen utca közepén, a rendőri hatalom tözsomzé-
sában lakik a főkapitány és az utcának a két
lakás közti része naponta — háromszor is lesz
megloco. Ezen bizonyítási érvek súlya olyan le-
sújtó volt, hogy terhe alatt az egész társaság el-
kadvá s a nagy melegtől izadva elszédtek az igazi
főtezába és ott várják-várják: hogy mit, azt talán(?)
kitalálja az intézkedő főkapitányság is.

A díszlövés eredménye. Ő Felsőre itt tartó-
kodásának 50-edik évfordulója tünemény a helybeli
polgári lövőde díszlövészetet rendezett. A díszlövés
17-én kezdődött és 20-án este ért véget. Összesen 530
lövést lőttek a díszlövésztáblára, az álló táblára pedig
1130-at. A város 100 koronás ezüst serlegét,
mint első ajándéktárgyat, Mayer Frigyes nyerte
el. Jó lövésükért jutalmadját nyertek még: Frank
Konrad és Trebien Jakab 20—20 kor. aranyat,
Jovánovics Milán és Mayer Frigyes 10—10
kor. aranyat, Hedrich Károly és Radda J.
Mihály 8—8 koronát, Lipcsey csendőrfőhadnagy
és Maier Ferencz 5—5 koronát. Ezen kívül 20
találattól külön jutalmadját nyertek még: Mayer
Frigyes 6 kor. Hedrich Károly 4 kor. Jovánovics
Milán, Frank Konrad és Trebien Jakab 2—2 koronát.

A levelező-lap feltalálója. Dr. Herrmann Eman-
uel min. tanácsos, a levelező-lap feltalálója Bécsben
63 éves korában meghalt. Találománya 1869 óta dia-
dallal járja be a világot, azonban újabb időben az
anziks kártyában vetélytársa akadt.

A nyilvánosság a közigazgatásban. A pancso-
vai hatóságok figyelmébe ajánljuk azt az érdekes vitát,
amely a napokban Győrött a városi közigazgatási
bizottság ülésén lefolyt. A polgármesteri havi jelentés
után felszólalt Fischer Gyula dr. kir. ügyész amiatt,
hogy egyes beadványokat a győri hírlapok már a
bizottsági ülések előtt közölnek, szintúgy történik a
bűnügyi adatokkal, amennyiben szenzációsabb nyom-
zatokban tanuvalomások nyilvánosságra hoznak.
Nem ellensége — ugymond — a nyilvánosságnak, de
az idő előtti közléseket nem helyesli. Zschmeister
Károly polgármester válaszában kifejtette, hogy a
nyilvánosság a közigazgatás terén sohasem árt.
Egyébként is bajos a hírlapodósítások megszorítása,
amikor megtörténik, hogy bizottsági ülések bizalmas
határozatai a tagok útján kerülnek nyilvánosságra.
(Pancsován még utánjárás mellett is ritkán lehet vala-
mit megtudni.) Erre nézve nehéz a határokat meg-
vonni. A bűnügyi bizottságok már más természetűek,
de a havi jelentések közlése nem indiszkréczió.
Mayer Lajos dr. osztozott a polgármester főfőgásá-
ban, mert a havi jelentések során az ülés előtti köz-
lések semmit sem változtatnak. A bűnügyi nyomozá-
sok közlése tekintetében utalt a közelmúltban Budap-
esten történt gyilkosság esetét. A budapesti éksze-
rés-gyilkosságban a tettes gyors elfogatása tisztán
a hírlapok részletes tudósításainak köszönhető. A
maga részéről minden bűnügyben, ahol nem egyéni,
családi, vagy erkölcsi viszonyokról van szó, egyenesen
igénybe venné a hírlapok szolgálatát. A bizottság
hosszabb tanácskozás után úgy határozott, hogy a
polgármesteri felszólalást tudomásul vette.

A nagybecskereki helyi iparkiallítás érdek-
nek és a maga nemében nagyon tanulságosnak ígér-
kezt. Az eddigi bejelentésekből következtetve a ki-
sebb vidéki kiállítások között elsőrangú helyet fog
elfoglalni ezen kiállítás, a mely tanaságot lesz hivatva
tenni Magyarország ezen legnagyobb vármegyéje
székhelye iparosságának szakértelméről és ügyességé-
ről. A kiállítás augusztus 10-én nyílik meg és tart
augusztus 20-ig.

Mit csinál az egészségügyi hatóság. Bizony
semmit, vagy ha lehetséges még ennél is kevesebbet.
Bizonyítjuk a Pancsova—Temespart vasúti állomás
előtt nagy bölcsen meghagyott gödör ázsiai állapot-
ával. A régi Temes medernek ezen feltöltetlen részét
két év óta mindenféle törmelékekkel és utcai szem-
méllet temetik be. Igaz hogy a szemétdombok a
vasúti indóház előtt nem valami szép látványt nyúj-
tanak, de bár lassan mégis csak betömik a gondos-
kodó elmék hagyta árt. Utóbbi időben azonban ezen
gödör az utcai szemét mellett minden elképzelhető
rotható konyha-hulladék és állati hullák rakódó helye
is lett, úgy hogy az állomáson és környékén, külön-
ösen ha a Temes felől csak egy kis szellő is fújdo-
gál, kiállhatatlan bűz van. Talán még sem járja, hogy
vasutal érkező idegeneket ilyen tülörös tömjén szag-
gal fogadjunk. Kívánatos volna, hogy az I. fokú egész-
ségügyi hatóság — ha nátha mentes — egy kis sé-
tával nemcsak meggyőződve a nyári álma folytatán
keletkezett türethetlen állapotról, hanem tenne is róla.

Rossz a védtöltés. A Tököllyi utca Temes
felőli végén emelt és a Temespart vasúti állomáshoz
csatlakozó védtöltés átvétele tárgyában a múlt het-
főn harmadszor tartott helyszíni szemlét a kiküldött
vegyes bizottság. Ez alkalommal is hiányokat állap-
ítottak meg, miért is a város nem vette át a töltést,
a vállalkozó pedig utasított a hiányok pótlására.

A dunai hajóállomáshoz (előveszteglő) a víz
apadása folytán, tegnap óta ismét kocsiival is lehet
közlekedni.

Lőverseny és ügetőverseny Lovrinban. A „dél-
vidéki földművelők gazdasági egyesülete” a lovrini
főkegyesület közreműködésével f. évi szeptember hó
7-én és 8-án Lovrinban rendezi II. mezőgazdasá-
gi kiállítását báró Liphthay Frigyes
úr védnöksége alatt. E kiállítással kapcsolatban szept-
ember 7-én (vasárnap) délután 4 órakor a kiállítási
területen lőverseny és ügetőverseny tar-
tatik a következő programmal: 1) Lőverseny nyergelt
lovon. Távolság 800 méter. Részt vehet minden kis-
gazda. Három tiszteletdíj. 2) Egyfogatu ügetőverseny
kétkerékű kocsiikkal. Távolság 1600 méter. Részt vehet

minden kisgazda. Három tiszteletdíj. Kétkerékű ko-
csikról a szükséghez képest a rendező bizottság gon-
doskodik. 3) Lőverseny nyereg nélkül. Távolság 600
méter. Részt vehet minden kisgazda. Három tisztelet-
díj. 4) Kétfogatu ügetőverseny négykerékű kocsiikkal.
Távolság 2800 méter. Részt vehet minden kisgazda.
Három tiszteletdíj. 5) Csikóverseny nyergelt lovon.
Távolság 1000 méter. Részt vesznek az uradalmi és
községi ménesek csikósai szolgálati lovakon, melyet
legalább f. é. július hó 1-je óta használnak. Három
tiszteletdíj. Nevezési határidő 1902 augusztus hó 15. ig,
a meddig a bejelentés irásban a lőverseny rendező
bizottság elnökéhez Lovrinba intézendő. A program
uri versenyekkel és négyfogatu kocsiversenyekkel is
lesz bővítve, ha azokra elég jelentkező lesz. Az 1—4
számú versenyekben a részvétel díjtalan. A csikós-
versenyre vonatkozó bejelentéssel 10 korona nevezési
díj küldendő be.

Megbírságot lisztkereskedők és tejárusok.
Emlékeztetes meleg napja volt ma néhány lisztkeres-
kedőnek és tejárusnak. Először a lisztkereskedők
közül hatan vonultak föl a kihágási bíró elé. Azt a
kihágást követték el, hogy takarmánylisztet árultak
olcsó minőségű liszt címen. A kereskedők bebizonyít-
tották, hogy a takarmányliszt a tőzsdén jegyezve
van, de a tárgyaló h. főkapitány kimutatta nekik a
törvényből, hogy a legolcsóbb lisztesakisk takarmány-
liszt címen szabad árulni. A hat lisztkereskedőt,
mivel előzőben panaszolták őket, 8—10—15 korona
bírságra ítélte. Majd a tejárusokra került a sor, akik
közül ötöt husz korona bírságra ítélte a kihágási bíró,
mivel a tejeskannákon nem jelezték a tej minőségét.
Egy kereskedőt harmincz korona bírságra ítélte, mert
a kannában más tej volt jelezve, mint amilyen árult.
A tejárus ugyan a törvény értelmében köteles je-
lezni a tej minőségét és akkor is összejötték a tör-
vénynyel, ha a kanna más minőségű tejet tartalmaz.
— Ez így esett meg az Alföld metropolisában, Sze-
geden. Azt mondják hogy Pancsován is megvizsgálják
legközelebb az élelmiszereket. De mikor?

Ingyen díszmú ajándék. Aki e címet elol-
vassa, akaratlanul is Amerikára, a képtelenségek
házajára gondol. Pedig ezáltal sokkal közelebről.
Budapestről két szárnyra e hír. A PESTI NAPLÓ
Magyarországnak a legregibb, pártoktól és klik-
kektől teljesen független, szabad elvű
és szókimondó napilapja lép meg vele kar-
csonyra alvasóit, ajándékkul adván — teljesen
ingyen — a gyönyörű kőtűsi, remek illusztra-
ciókkal díszített Zichy Mihály Album-ot. E
valóban értékes és nagy irodalmi becsű mű-
vet — melynek az Athenaeum kiadásában meg-
jelent 90 koronára került — Pesti Napló új kvárt
kiadásában karácsonyi ajándékkul megkapja a Pesti
Napló minden állandó előfizetője. És megkapják
díjtalanul azok az új előfizetők is, akik
egész éven át fél, negyedév vagy havonként, de
megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti
Napló-ra.

Éjjeli csendelet. A múlt vasárnap éjjel felé
óriási jajveszékelés zavarta fel éjjeli nyugalomukból
a Jenő herceg és Sztanics utca keresztezése kör-
nyékén lakó békés polgárságot. Az utcára sietők
csattogást majd jajgatást hallottak. Két rendőrt ta-
láltak, kik kellő tapintás mellett kísérték egy Schwarz
nevű embert. Ez jajgatott és könyörgött az utcára
jött polgárokhoz, hogy mentsek meg őt a rendőrtől,
mert azok agyonütik. Nem kutatjuk mennyiben
áll a dolog, hanem konstatáljuk, hogy a felháborodott
lakosok megkérték Jovánovics Sándor városi
tanácsnokot, hogy jelentsen fel az esetet, valamint azt,
hogy a bekísértől a rendőri rapportban említés sine-
tve. Reméljük, hogy a felkért tanácsnok, mint városi
főtitkár megette kötelességét és hogy ennek
alappán meg is történik valami.

Veszélyes cigarettázás. Általános a panasz,
hogy a szérű-helyeken, a cséplés körül a munkások
derűre borura cigarettáznak és pipálnak. Ugy tudjuk,
hogy ez szigorúan tiltva van és hogy ezen könnyel-
mű munkásokat a rendőrkapitányságnak már ismét-
telten fel is jelentették. És még sem történt semmi.
Ugy látszik a főkapitány úr nem tudja, hogy milyen
vagyon van a buzaokozlakban — avagy esetleges tűz-
vész után akar csak intézkedni.

Megtalált hulla. A múlt héten a Temesbe fult
közös hadsergebeli kózonatona Lajko Árpád holttestét
penteken kifogták a Dunából, a hajóállomással szemben
lévő sziget partján. Temetése tegnap ment végebe.

Utcai csődület. Nagy csődületet okozott szer-
dán késő este két verekedő részeg ember és a rendőrség
élhetlensége. Petrov Milan dolovai és Rajkovics
Zsika pancsovai munkások összejártak a kocsmá-
ban. Folytatták az utcazást és a közorház előtt már
valóságos harczi lármát csaptak, úgy hogy az ott
őgyelgő rendőr is szükségesnek tartotta beleavatkozni.
Erre aztán Rajkovics Zsika annyira dühbe jött, hogy
bicikálva neki támadt a rendőrnök. A fényes karddal
felfegyverzett rendőrt megkésérelését csakis az oda-
érkezett Hirsch rendőrmester akadályozta meg. A
rakonzultánkodót megkötötték és fedeztet alatt kocsi
a rendőrség felé indították. Az uton azonban a Ferencz
József tere a megkötözött delinens az ámuló-bámuló
rendőr mellől leugrott a kocsirol és kengyelűtől
seb-séggel iparkodott megszökni, a mi a kísérő ren-
dőr élhetlensége mellett minden esetre sikerült volna
is, ha a közönség nem siet segítségére. Természetes,
hogy ugy a kórház előtt, mint a szökés helyén nagy
csődület volt.

Talált tárgyak. A rendőrségnél egy összehaj-
ható kapukulcs és egy csekély pénz összeget tartal-
mazó bórsony erszény átvehető az igazolt tulajdo-
nosok által.

Tolvaj cseléd. Valóságos szarka természete
van az almási illetőségű Bebeu Julia cselédnek. Sőt
annál és rosszabb, mert nemcsak a fényes hanem
minden elemelhető más tárgy is tette buzdítja. Most
már ötöd izben kapták rajta, hogy gazdáját meglapta.
Legutoljára Paul Jakab szabómesternek szövet raktá-
rától vitt el egy 50 kor. értékű darabot. Még mielőtt
taladhatott rajta megcsípték és a vizsgáló bírónak
adták át. Persze azért mégsem szabad szarka termé-
szetéről cseléd könyvében említést tenni.

A kávé felelőssége. Érdekes elvi jelentőségű
határozatot hozott egy konkrét esetben a bíróság.
G. M. állami hivatalnok egyik Andrassy-uti kávéház-
tulajdonosát bepörölte és arra kerte a bíróságot, hogy
kötelezze a kávést 80 korona kárának megtérítésére,
mert ennyibe került a panaszosnak az a fölöltő, me-
lyet a kávéházban ismeretlen, ki nem nyomozható
tolvaj, elemelt a fogasról. A kávé azzal védekezett,
hogy ő nem felelős a kárért, vigyázzon minden ven-
dég a saját kabátjára és hivatkozott a kuria dönté-
sére, amely kimondja, hogy a kávé az ellopott kabát
árát csak akkor tartozik megtéríteni, ha a károsult
fölöltőt valamilyen alkalmazottnak adta át. A bír-
óság a kávé érveivel szemben a panaszosnak meg-
ítélte a követelést, mert az a körülmény, hogy a kávé
alkalmazottjai nem eléggé előzékenyek, hogy a ven-
dégnek a fölöltő levetésben segítkezzenek és a ka-
bátot aztán fölfüggeszték a fogasra, nem szolgálhat
a kávé előnyére és a kártalanítástól való mentességre.

Katona szökevény. A Szerbiai hadsereg egyik
vitéze, Marinkovics György, megúván az ottani
dicőségét állandó látogatás céljából hozzánk szökött
és a városi rendőrségnél jelentkezett. Az ország bel-
ségebe küldték.

Különbölk.

A föld kihülése és a nap hossza. A nap az az
idő, amely alatt a Föld saját tengelye körül egy teljes
fordulatot végez. Megváltozhat-e ez az idő? Más
volt-e azelőtt, mint most? A jövőben el fog-e térni
a mostanítól? E feladat megoldását tűzte ki R. J.
Woodward. A Föld tömegének a nap tartamára
mindenesetre van hatása; ez a tömeg azonban válto-
zik, mert a kihülés-okozta összehúzódás miatt köb-
tartalma kisebbedik, meteorok hullása következtében
pedig térfogata gyarapszik. Az első a nap tartamát
rövidíti, a második pedig megnyújtja. Tudjuk, hogy
Laplace arra a következtetésre jutott, hogy a nap
hossza két millió év óta észrevehetően nem változott.
Woodward Laplace számításait újra fölvette s arra
az eredményre jutott, hogy a kihülés oly lassúsággal
megy végbe, hogy a nap tartama a szilárdulás be-
állta utáni első 10 millió év alatt egy fél másod-
percczel sem változhatott. Másrészt megin, ha a
kihülés teljesen be lesz fejezve, a nap tartamának
különbsége nagyon is észrevehető lesz, vagy legalább
az lenne, ha addig marad még néhány olyan lény,
amely azt észrevenni képes lesz. Woodward tényleg
bebizonyítja, hogy a nap hosszának változása eredeti
hosszához viszonyítva egyenlő a Föld térfoga-
tának összehúzódásából beálló hőcsökkenés két-
harmadával. De a nap tartamának eme rövidülését
mily mértékben ellensúlyozza a meteoritek gyarapo-
dásával járó hosszabbodás? Ez majdnem semmi,
mondja Woodward. A gyarapodás oly csekély, hogy
annak ugyszólván semmiféle hatást tulajdonítani nem
lehet. Akkor, amikor a gyarapodásnak egy hosszab-
bodást tudhatunk be, a kihülésnek már kétszáz ezer
rövidülést kell betudnunk. S ha a kozmikus por segít
tömegének minden szemecskéjét egy-egy grammnak
veszünk s ezek számát naponként 20 millióra tesz-
szük, még akkor is milliószor millió, vagy billió év
kellene ahhoz, hogy a nap tartama egy másodperccel
egy negyedrészelével hosszabbodjék. Vagyis más szóval
és végeredményben a dolgok egyhamarában meg nem
változnak s a nap tartamának rövidülése az, amely
győzni fog.

Óriási vasúti hid építését fejezték be a napokban
Kelet-Ázsiában. Az új hid Tonkingban épült a Vörös
folyón át. Rajta vezet keresztül a Tonking fővárosá-
ból, Hanoiból a kínai határig épített vasút. A hid
hossza 1683 méter. Építése 6,200,000 frankba került.
Az építés 30,000 köbméter kőmivesanyagot és 5800
tonna aczél igényelt. A munkálatosok nehézséggel
jártak, minthogy a munkásokat a nagy hőség miatt
sátrakkal kellett megvédeni. Mindennek dacára a
hid egy évvel a kitűzött idő előtt készült el.

Tröszt az indianusoknál. A divatos közgazdasági
járvány már a veresbőrűeket se kiméli meg. Mint
New Yorkból írják, két indián törzs, az Omaha- és a
Vinebogo-törzs trösztöt létesített oly czéltől, hogy
monopolizálják az indianus különlegességek árusítását
a felhők részére. A tröszt elnöke, kinek polgári neve
„Nagy Menyörgés”, egyszermind főnöke a vinne-
bogok törzsének, mely törzs különös ügyességet fejt
ki az iverk és nyilak készítésében, míg az omahok,
kik a „Mezők-Kakasa”-t tisztelik törzsfőnöküknek, a
kigyóbbir kidolgozását vitték nagy tökélyre és ezen-
kívül pompás fejdíszeket készítenek sastollakkal. Cooper
Fenimore, az indián történetek halhatatlan szerzője
aligha sejtette, hogy hőseinek utódai minő kereset-
módra adják a fejüket.

Kellemetlen felreértés. Abban az időben, amikor
Németországban a francziák uralkodtak, valame-
lyik város polgármestere valami ostobaságot követett el.
Erre a prefekturától irás jött, amelyben ez volt olvashat-
ó: „Le maire sera suspendu”. A szegény polgár-
mester családjában s az egész városkában nagy volt
a rémület. Sirt és jajgatott mindenki s az ácslegények
zokogva verték le a börtön udvarán az akasztófa
czölőjét. A városka jámbor népe szöszerezte a fel-
függést és t. Szerencsére akasztásra mégsem
került a sor, mert még idejekorán akadt valaki, aki
a fölfüggesztés értelmét megmagyarázta.

